

PIR SULTAN ABDAL

SAVİ 23 HAZİRAN 2017

ISSN 1302-6062

KÜLTÜR SANAT DERGİSİ

64

DOSYA

REFERANDUM VE SONRASI

UÇUR KARA
DİNÇER DEMİRKENT
MİTHAT SANCAR
MUSTAFA KEMAL COŞKUN
TEZCAN DURNA
MURAT SEVİNÇ

HAKAN MERTCAN
ARAP ALEVİLERİN TARİHİNE
GENEL BİR BAKIŞ

KELİME ATA
DİNİN DEVLETİ VE
YENİ BİR MÜCADELE ANLAYIŞININ
ZORUNLULUĞU

PİR SULTAN ABDAL

KÜLTÜR SANAT DERGİSİ

[DOSYA]

REFERANDUM VE SONRASI

[4] DR. UĞUR KARA

Totaliter İnşaya Alman Weimar Cumhuriyeti'nden Bakmak

[8] DİNÇER DEMİRKENT

16 Nisan'ın Anlamı Nedir?

[11] MİTHAT SANCAR

Değişikliğin Sonu Kutuplaşma

[15] MUSTAFA KEMAL COŞKUN

Kapitalizm ve Başkanlık

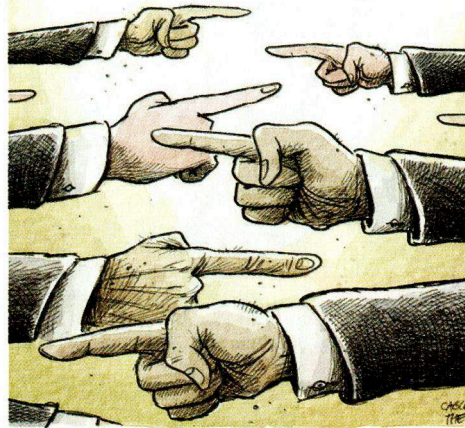
[18] TEZCAN DURNA

Herşey Çürüdüğünde Geriye Ne Kalır?

[21] MURAT SEVİNÇ

Eğer Anayasa Değişikliği Kabul Edilirse Ne mi Olacak? Şunlar Olacak...

Siyasal kutuplaşma

PİR SULTAN ABDAL
KÜLTÜR SANAT DERGİSİ
ISSN 1302-6062

YILDA 4 DEFA YAYINLANIR
(MART-HAZİRAN-EYLÜL-ARALIK)

YIL:1 SAYI:2-3 MART/HAZİRAN 2017

YAYIN TÜRÜ
YEREL SÜRELİ YAYIN

BASKI TARİHİ
15 HAZİRAN 2017

YÖNETİM YERİ
ZİYA GÖKALP CADDESİ NO:16/15
KIZILAY - ANKARA

SAHİBİ
PİR SULTAN ABDAL
KÜLTÜR DERNEĞİ ADINA
GANİ KAPLAN

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
SERCAN AYDUĞAN

YAYIN KURULU
ONUR KAYA
BÜLENT KAYA
AYDIN BİRKAN ÖZKAN
ALAATTİN TÜRKOĞLU
TURGAY ÖZKAN
ÖNDER AYDIN
CUMA ERÇE
TUNCAY ÖZDEMİR
ERSİN ERDEMİR

DANIŞMA KURULU
Dr. HAKAN MERTCAN
Dr. UĞUR KARA
Dr. PINAR ECEVİTOĞLU
Dr. TAYLAN KOÇ
Dr. DİNÇER DEMİRKENT
Ar. Gör. MAHMUT AĞBAHT
Araş. GÖKAY YÜREKLİ

TEKNİK HAZIRLIK/TASARIM
KOTA
ALİ NECATİ KOÇAK

BASKI
ZİRAAT GURUP MATBAACILIK A.Ş.
www.ziraatgurup.com.tr
Tel: 0312. 384 73 44-45
ANKARA

[ALEVİLİK/ALEVİLER]

[26] HAKAN MERTCAN

Arap Alevilerin Tarihine Genel Bir Bakış

[30] HÜSEYİN DEDE

Aşk ile Hürmet ile Dilleri Var,
Edep Erkan Yolları Var...

[32] Umut GÜRSER

İyi Olan İyidir, Oğul

[34] CEMAL ŞAHİN

Hızır İnancı

[37] AYDIN BİRKAN ÖZKAN

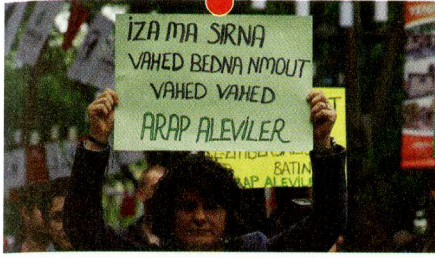
Ya Hızır!

[38] ERDAL GEZİK

İlk Alevi Kimdir?

[41] KELİME ATA

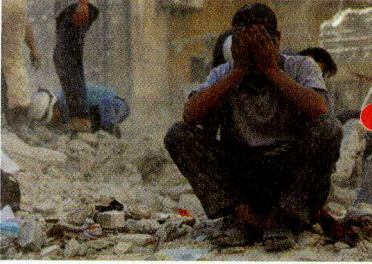
Dinin Devleti ve Yeni Bir Mücadele
Anlayışının Zorunluluğu

[GÜNDEM]

[44] RÖPORTAJ

FERHAT AKTAŞ:
İhvan'ı İktidara Ortak Etmek,
Suriye Halkını Karşına Almaktır

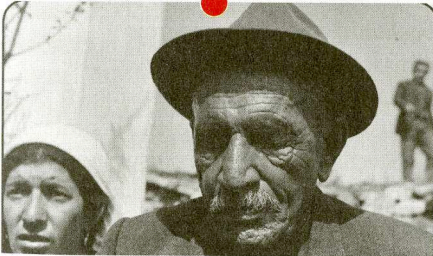
[KÜLTÜR/SANAT]

[50] VEYSEL KAYMAK

Ölümünün 44. Yılında Bir Kez Daha
AŞIK VEYSEL

[PEYİKÇİ]

[56] HABERLER

MEDYADA 10 EKİM KATLİAMI

TELEVİZYON VE GAZETELERİN HABERCİLİKLE İMTİHANI

DİSK BASIN-İŞ MEDYA ANALİZ RAPORU

679 Sayılı KHK ile Kamu Görevinden İhraç Edilen
Ankara Üniversitesi Akademisyeni

TEZCAN DURNA

tezсандurna@gmail.com

Herşey Çürüdüğünde Geriye Ne Kalır?

Vicdan, merhamet, ölçülülük, sevgi, nefret, feraset, hak, adalet, eşitlik, utanma, utanmazlık, basiret, diğerkamalık... Bu sözcüklerin her dilde ve kültürde anlamları neredeyse aynıdır. Sözlüğe bakarsanız öyledir. Bunlar hem karakter, hem de duygu durumlarını ifade eder. Hatta bu tür duygu ve duygu hallerinin tanımı aynı zamanda eskiden yazılmış ahlak kitaplarında ince tanımlanmış, ayrımları yapılmış, tarif edilmiş, olumlu ile olumsuz anlamları arasındaki farklar bir uçtan diğer uca ayrımlanmıştır. Aristoteles'in "*Nikomakhos'a Etik*" kitabı buna en iyi örnektir. Buna benzer örnekler her kültür ve uygarlıkta görülür. Buna hep ihtiyaç olmuştur, zira insan denen varlık bilişsel olarak ayırır kendini diğer hayvanlardan ve tam da bu sayede "dünyanın hakimi" olmuştur. Bilişsel varlığını meşrulaştırabilmek için de öncelikle duygularını tanımalı ve onları adlandırmalıdır. Öyle ya bir "*sapiens*"i bir "*bonobo*"dan ayıran en önemli fark, duygularını, örneğin nefretini şekillenmemiş seslerle değil, ada dönüşmüş, kategorileştirilmiş seslerle

ifade edebilmesinden kaynaklanır. Örneğin, bonobo, korku, öfke ve tedirginlik duyduğu komşu klanın üyelerini bağırıp çağırarak kovalayabilir, sapiens ise "*bunlar müslüman, bunlar Türk, bunlar Hispanik, bunlar Alevi, bunlar Kürt, bunlar karanlık, bunlar terörist, bunlar HAYIRCI...*" diye uzayan sözcüklerle ayırır, kategorilendirir ve böylece düşman ilan eder kendisinden olmayanları. Bu ilanın ardından "*dost*" kategorisi içerisine girebilmeyi başaran "*BİZ*" bu düşmanın üzerine salınır. Bu salınmanın trajik örnekleriyle doludur tarih. En küçük yerel kabileden tutun da koca koca devletlere kadar bu linç örneklerini çok kolay bulursunuz tarihin tozlu raflarında.

Osmanlı tarihi, pek çok Osmanlı severin bildiğinin ve söylediğinin aksine bu tür linç örnekleriyle doludur. Elbette bu tür örnekler sadece Osmanlı'da yoktur. Dünya hakimi Amerika Kızılderili soykırımı üzerine kurulmuştur örneğin. Modern Türkiye tarihi, 6-7 Eylül Olaylarından tutun da, Varlık Vergisi zulmüne

kadar, tüm Türkiye tarihini boydan boya kesen Kürt “*Sorunu*”ndan tutun da Alevilere yönelik Maraş, Çorum ve Sivas katliamlarına kadar pek çok irili ufaklı linç örneklerinin taşları bu adlardan döşenmiştir. Ancak bu linç örneklerine karşılık, bu linci önlemeye çalışan, insan olmayı bir başka biçimde kavrayan, tanımlayan ve bu şekilde yaşamayı, olmayı seçen insan ve gruplar da mevcuttur. 1915’te Ermeniler, kitleler halinde tehcire zorlanırken, onların çocuklarını, güçsüz olanlarını evlerinde saklayanlar da mevcuttur, Naziler Hollanda’yı işgal ettiğinde kendi canları pahasına bir grup Yahudi’yi Nazilere teslim etmeyip saklamaya çalışanlar da iyi ki var olmuştur. Yoksa o yıkıcı iki dünya savaşının travmasını geride kalanlar nasıl atlatıp insanlığıyla yüzleşebilecekti?

Türkiye’de 2015’te iki seçim gerçekleşti. Birincisi insan olmayı, hiç kimseyi düşmanlaştırmadan, her canlının yaşama hakkına saygı duyanlara umut oldu. Bu seçimin sonucunu beğenmeyen, yıllardan beri hep mağdur rolünü güç devşirmenin aracı olarak kullanan AKP iktidarının hoşuna gitmedi. Ne zaman ki bu seçim, gücü elinde bulunduranların pozisyonunu sarstı, devletin resmi ideolojisinin düşman kategorisinde yer

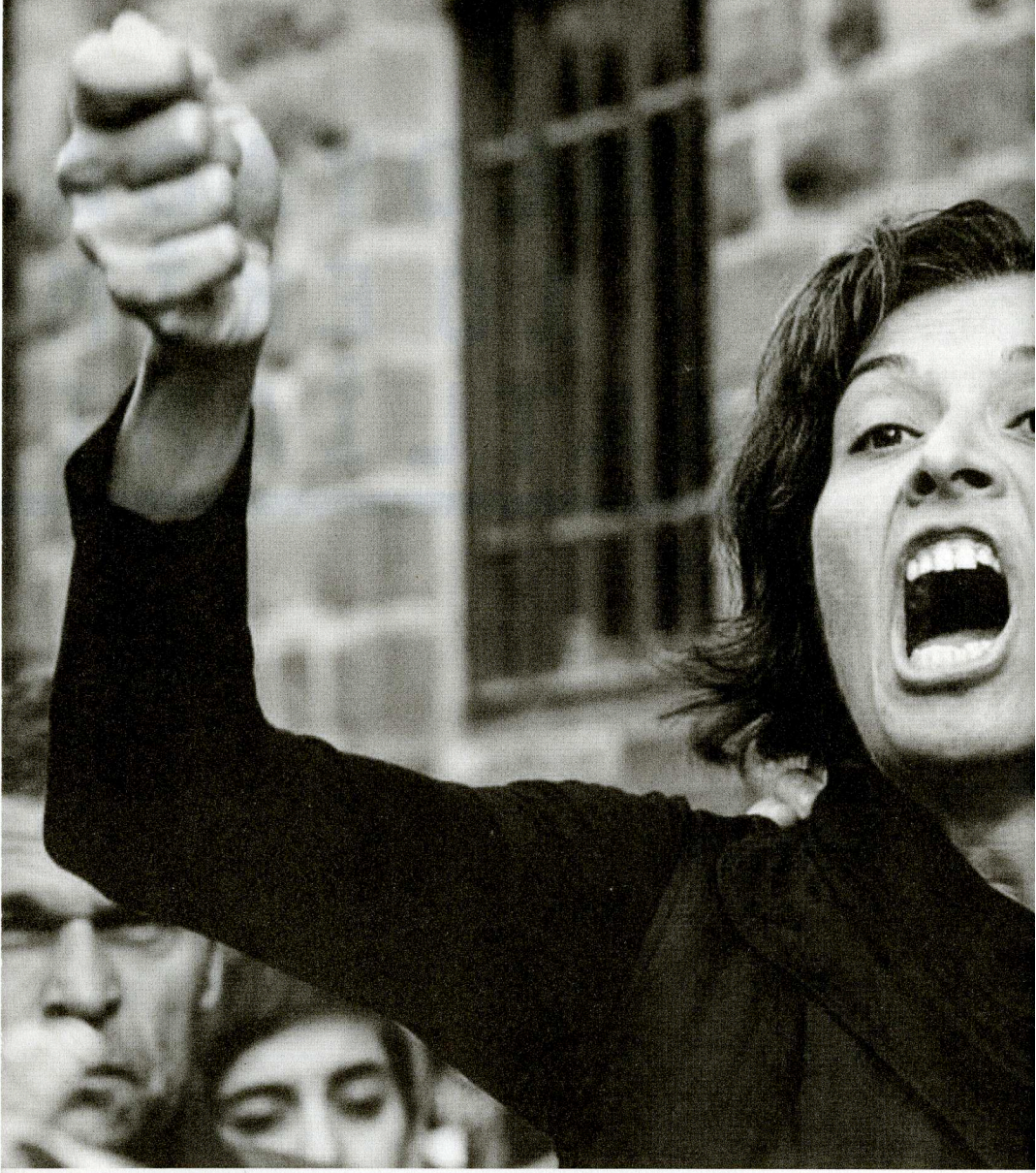
alıp da, bir zamandır bu kategoriden geçici olarak çıkarılan Kürtler yeniden düşman olarak tedavüle sunuldu. Patlamalar, katliamlar, suikastler hız kazandı. Güneydoğu’da bir süredir süren çatışmasızlık ortamı, yerini feci bir çatışmaya bıraktı. Devlet elbette meşru şiddet tekeline kullanma hakkına sahipti. Ancak bu çatışmalar öyle bir hal aldı ki, sivil, silahlı ayırdetmeksizin, toplu bir kıyımaya dönüştü. Devletin silahlı güçleri kontrol altına aldıkları yerleri sanki bir memleket toprağı değil de düşman toprağını işgal etmiş gibi davranmaya başladı. Haberler kötü, yaşanan dramlar ağırdı. Her vicdan sahibi şu soruyu soruyordu: Hani memlekete barış gelecekti, hani huzur içinde yaşayacaktık? Bu soru haklı bir soruydu. Ancak muktedir bu sayede ikinci seçimi ezici bir çoğunlukla kazandı. Şiddet ve çatışma yine başarı getirmişti. Ancak bu iktidar için bir kazanç olabilirdi de, toplum için bir Prius Zaferine dönüştü.

Bu süreçte 2012’de kurulan Barış İçin Akademisyenler Grubu, bir metin yayınladı. Bu metin sorunlu eksik, hatalı olabilirdi. Ancak “*insanca, barış içinde*” yaşamayı arzulayan pek çok akademisyen bu metni belki sesimiz duyulur diye imzaladı. Evet sesimiz duyuldu. Ancak böyle duyulmasını

kimse istemezdi. Devlet akli vicdanı altetti. Muktedir ve muktedirin yancıları hemen bu metni imzalayanların üstüne saldırdı. **“Karanlıklar, ajanlar, sözde aydınlar!”** nidaları medya organlarını inletti. Halbuki çok basit bir talepti: BARIŞ. Bu nidaları emir telakki eden pek çok üniversite yönetimi, bu lince hemen katıldı. Ortada olan bir lincin yanlış olduğunu haykıranlar bu defa lince uğruyordu. Ankara Üniversitesi Rektörü bu linci gerçekleştirmek için en ön sıraya geçenlerden oldu. Soruşturmalar, mobbingler neredeyse altı yedi ay devam etti. Elbette Ankara Üniversitesi, bu imza metnine en fazla imza veren akademisyeni barındırıyordu. Hiçkimse bunun bedelinin feci olacağını öngörmedi. Öyle ya hukuk devletinde yaşıyorduk. Kazanılmış haklarımız, binbir emekle elde ettiğimiz pozisyonlarımız vardı. Biz ifade özgürlüğü hakkımızı kullanmıştık. Bir insan, hele de çağdaş hukuk değerlerinin hakim olduğu bir ülkede fikirlerinden dolayı haklarından mahrum bırakılamazdı. Öyle mi oldu? Elbette muktedir **“Allahın bir lütfu”** olarak darbe girişimi bir fırsat verdi. Kendi beslediği, çıkar ilişkisi kurduğu, hatta aslında bir paranın iki farklı yüzü gibi olan iki dinci gruptan birisi olan Fethullahçı cemaatin üyeleri, memleketin tüm stratejik noktalarını ele geçirmekle artık yetinmeyip devleti ele geçirmeye kalkıştı. Ancak muktedirin deyimiyle halk **“feraset”** gösterdi ve **“demokrasiye sahip çıktı.”** Sahip çıkılan demokrasi ancak herkesi içermiyordu. Muktedirin yanlışlarını eleştiren, **“bakın yanlış yapıyorsunuz”,** diyenler **“milli olmayanlar”,** dolayısıyla **“halkın kurtadığı demokrasi”yi,** **“hakki, hukuku”** hak etmeyenler olarak ilan edildi. Biz **“barış isteyenler”** de bu hak

etmeyenler arasına dahil edildik, tüm muhalifler gibi. En nihayet muhtelif KHK çuvallarına doldurulup **“milli”** olanın dışına atıldık.

Ancak bu atılma öyle bir atılma ki, sürgün bundan daha iyidir. Sürgün edilirsin, en azından sürgüne gittiğin yerde hayatını sürdürebilirsin. Bu atılma öyle bir atılma ki, en az on, yirmi, otuz senedir yaptığın işi, okumayı, yazmayı, öğrenmeyi/öğretmeyi, araştırmayı imkansız hale getirmiş durumda. Kamu diye tanımlanan, aslında bunu devlet olarak anlayan, resmi olarak tanımlanmış hiç bir kurum ya da kuruluştan ne çalışabilir, ne de ders anlatabilirsiniz. Yıllardır kamunun kaynaklarıyla yetişmiş onca insan, çalışmaktan ve yaşamaktan uzak tutuluyor. Artık bu ülkede bana yaşama şansı yok diye düşünüp bir başka ülkeye çalışmaya gideyim deseniz, hukuken hiçbir zemini olmayan **“pasaport ihlali”** ile karşılaşıyorsunuz. Yaşatılan öyle bir şey ki, koskoca göğün altında, apaçık bir toplumun içinde katıksız hücre cezasına çarptırılmış gibisiniz. Söylediğiniz her şey, tanımladığınız her duygu iktidarın elinde tersine çevriliyor. Örneğin siz BARIŞ diyorsunuz, muktedir bunu SAVAŞ olarak anlıyor ve anlatıyor. Bu içinde yaşadığımız durum her şeyin tersine döndüğü, tüm anlamların çürüdüğü, tuhaf bir alacakaranlık. Ancak her alacakaranlık küçücük bir mum ışığı ile aydınlığa keser. Her çürümenin ardından bir bolluk gelir. En verimli toprak, çürüyen organizmaların gübrelediği topraktır. Bu çürümenin içine biz ihraç edilmiş akademisyenler tüm yoksunluk ve hak ihlallerine rağmen tohum atmaya devam ediyoruz. Çürüyen değerlerle gübrelenmiş topraktan verimli filizler çıksın diye.

Baskı:
Ceylan Matbaa Maltepe Mah. D. Paşa Cad.
Güven İş Merkezi, No: 83/317 No: 318/319
Zeytinburnu-İstanbul

DİSK Basın-İş Sendikası Genel Merkezi:
Molla Gürani Mah. Millet Cad. No: 24
Feza Apt. Kat:4 daire: 12.
Yusufpaşa Fatih / İSTANBUL

İÇİNDEKİLER

- 7 TÜRKİYE MEDYASININ BARIŞ/SAVAŞLA İMTİHANI:
MEDYADAN 10 EKİM ANKARA KATLİAMINI NASIL
OKUMALI? **TEZCAN DURNA**
- 15 ANKARA KATLİAMI CNN TÜRK HABER İÇERİK
ANALİZİ ÇALIŞMASI **ESRA ARSAN/EDA KÖPRÜ YILMAYAN**
- 37 FAIL, MAĞDUR VE SORUMLUNUN
MUĞLAKLAŞTIRILMASI: A HABER'DE 10 EKİM
KATLİAMI **SUNCER KOÇER/YEŞİM AKMERANER**
- 47 MEDYANIN GÖREVİ MİLLİ BİRLİK VE BERABERLİK
ÇAĞRISI YAPMAK MIDIR? **CEREN SÖZERİ**
- 55 10 EKİM ANKARA PATLAMASI ÖRNEĞİYLE BİR
HÜKÜMET/DEVLET KOLLAMA MİSYONERİ
OLARAK KANAL 24 **TEZCAN DURNA**
- 65 MAĞDURUN SESİ DUYULUYOR MU?
KANAL D ANALİZİ **BURAK ÖZÇETİN/İŞİL DEMİR**
- 75 ÖTEKİ TARAFIN GÖZÜNDEN 10 EKİM:
MED NUÇE TV VE ANKARA KATLİAMI HABERCİLİĞİ
ESRA ARSAN/EDA KÖPRÜ YILMAYAN
- 89 NTV YAYINLARINDA 10 EKİM 2015
ANKARA GAR KATLİAMIN İŞLENİŞİ **NİLGÜN TOTAL**
CHEVIRON / AYDIN ÇAM
- 101 YAZILI BASIN HABER İÇERİKLERİNDE 10 EKİM
ANKARA GAR PATLAMASI **CANSEVER GÜNER**
- 115 TÜRKİYE BASINININ KATLİAM GÜNÇESİ:
KÖŞEYAZLARINDA ROBOSKİ, SURUÇ VE ANKARA
KATLİAMLARI **SİNEM AYDINLI**

10 Ekim 2015 Ankara Gar Katliamı'nın ardından Disk Basın-İş olarak hazırladığımız
medya analiz raporunu kamuoyunun değerlendirmesine sunuyoruz.

RAPOR ÜCRETSİZDİR SATILAMAZ.